

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **Mgr. P. K.**, bytem P., proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 4, Kongresová 2, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech kázeňských ze dne 13. 12. 2011, č. 638/2011,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech kázeňských ze dne 13. 12. 2011, č. 638/2011, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.104,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha IV ve věcech kázeňských ze dne 18. 8. 2011, č. 921/2011, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku tím, že porušil základní povinnosti příslušníka policie ČR dle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a kdy porušil služební kázeň dle ust. § 46 zákona, tím, že jednal v rozporu s čl. 2 odst. 5 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení. Za spáchání tohoto kázeňského přestupku byl žalobci uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 5 % na dobu dvou měsíců.

Žalobce v žalobě předně namítl, že výroková část napadeného rozhodnutí neodpovídá zjištěnému skutkovému stavu. Pokud se jedná o porušení pokynů služebních funkcionářů, je nutné uvést, že dle ust. § 2 odst. 6 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, je služebním funkcionářem nadřízený ředitel bezpečnostního sboru, ředitel bezpečnostního sboru a osoby pověřené rozhodováním ve věcech služebního poměru

podle odstavců 1, 3-5 zákona. Žalobci však povinnost předkládat písemnosti vedoucí 3. Oddělení hospodářské kriminality neuložil služební funkcionář. Pokud se pak jedná o „nerespektování pokynu k předkládání odesílaných písemných materiálů ke kontrole“, je nutné uvést, že všichni příslušníci a jejich nadřízení ke své práci používají systém elektronické trestní řízení (ETR), jeho prostřednictvím mají nadřízení pracovníci povinnost (právo) vykonávat kontrolu svých podřízených dle rozkazu policejního prezidenta č. 125 ze dne 30. 7. 2008. Pokud nadřízení pracovníci nejsou schopni pracovat s informačním systémem ETR, tento vytěžovat a provádět kontroly, nenese na tom vinu žalobce. Písemnost, kterou chce vedoucí pracovník vidět, může v systému ETR vidět ještě před jejím odesláním (osobní předání, pošta, datová schránka). Pokud je tedy vyžadováno předkládání písemností jako takových v hmotné podobě, postupuje v rozporu s výše uvedeným pokynem policejního prezidenta.

Dále žalobce namítl, že v napadeném rozhodnutí nejsou exaktně popsány skutky, žalobce neví, kdy a jak se měl jakého jednání dopustit. V napadeném rozhodnutí jsou sice uvedena data a čísla jednacích spisů s tím, že žalobce nepředložil nějaké písemnosti ke kontrole, ale není zřejmé, o jaké písemnosti se jedná.

Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že čl. 2 odst. 5 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, opravňuje npor. Mgr. Bc. M. F., vedoucího odboru OHK udělit žalobci pokyn předkládat všechny písemnosti před odesláním vedoucí npor. JUDr. R. D. Toto ustanovení ho zmocňuje pouze k tomu, aby si vyhradil písemnosti, které potvrdí svým podpisem. Pokud chtěl npor. Mgr. Bc. M. F. potvrzovat písemnosti svým podpisem, nemohl podepisování delegovat na svou podřízenou npor. JUDr. R. D.. Žalobce se domnívá, že uvedený pokyn mohl být vydán pouze za účelem plnění odpovědnosti v čl. 3 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, dle kterého vedoucí pracovníci odpovídají za činnost policistů při plnění úkolů v trestním řízení, řídí a kontrolují jejich činnost, u závažnějších případů osobně organizují jejich práci a podle potřeby se sami podílejí na provádění úkonů trestního řízení. Jsou oprávněni dávat pokyny ke kvalitě a rozsahu dokazování; jejich pokyny nesmí být v rozporu s pokyny státního zástupce. Provádějí i potřebná opatření k odstranění nedostatků v práci policistů. Vedoucí pracovníci nižších organizačních článků policejních orgánů uplatňují kontrolní činnost zpravidla v rozsahu vstupní, průběžné a závěrečné kontroly trestních spisů, o čemž provádějí do trestních spisů záznam. Žalobce má z výše uvedeného za to, že npor. Mgr. Bc. F. se nezákonným způsobem pokusil upravit činnosti v rozporu s čl. 5 odst. 2 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 222/2008, kterým se stanoví pravidla vnitřní normotvorby, neboť z tohoto vyplývá, že interními akty řízení (mezi které se řadí i pokyn vedoucího pracovníka) se neupravují obecná pravidla chování ani činnosti pracovníků, které jsou uvedeny v organizačních řádech, katalogových požadavcích, pro zařazení do tarifních (platových) tříd a pracovních náplních a popisech služebních činností pracovníků

Za další pochybení považuje žalobce skutečnost, že sporný pokyn nebyl vyhlášen v systému ESIAR, přičemž právě tento systém je dle čl. 27 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 222/2008 určen mimo jiné k plnění povinností bezpečnostního sboru uvedených v ust. § 77 odst. 11 písm. b) a c) zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Hlavním systémem pro seznamování se s pokyny je systém ESIAR, nikoliv systém ETR. Pokud tedy povinnost řídit se pokynem npor. Mgr. Bc. F. nebyla řádně vyhlášena a nevyplývala pro žalobce z jiných ustanovení Závazného pokynu policejního prezidenta, nemohl se žalobce dopustit žádného porušení základních povinností příslušníka.

Rovněž se nikdo nezabýval faktem, že dle ust. § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů. Pokud tedy žalobce neporušil žádný právní předpis, služební předpis, ani rozkaz, nemůže být kázeňsky potrestán.

Dle žalobce není v zákoně o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů definováno, že kázeňský trest je ukládán za kázeňský přestupek. Tato možnost je dovozována pouze z jazykového výkladu, což je protiústavní. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za případný spáchaný kázeňský přestupek tedy odporuje zásadě nulla poena sine lege.

Žalobce dále upozornil na skutečnost, že v rámci kázeňského řízení se neustále měnil popis skutku. Řízení bylo zahájeno dne 14. 7. 2011 a ze zahájení nebylo zřejmé, čeho se měl žalobce dopustit, pouze bylo uvedeno, z jakých podkladů bude čerpáno. V Záznamu o projednání kázeňského přestupku ze dne 29. 7. 2011 je konstatován stav odlišný od stavu při zahájení řízení. V prvostupňovém rozhodnutí pak byla některá jednání vynechána, někde chyběla konkretizace jednání (o jakou písemnost se má jednat). Až v napadeném rozhodnutí se žalobce dozvěděl konkrétní předmět řízení, tj. nedodržení pokynu npor. Mgr. Bc. M. F. Tímto postupem byla žalobci znemožněna možnost se řádně hájit.

Žalobce závěrem podotkl, že nebyla žalovaným dodržena lhůta pro vyřízení odvolání, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno až dne 2. 1. 2012, tedy více jak tři týdny po uplynutí pořádkové lhůty k rozhodnutí o odvolání.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že z jednání žalobce je nepochybné, že nerespektuje a ani do budoucna nehodlá respektovat nařízení, pokyny služebních funkcionářů a ani interní normativní akty.

Vedoucí oddělení sice nejsou ve smyslu ust. § 2 odst. 6 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostního sboru služebními funkcionáři, ale jsou vedoucími příslušníky, kteří jsou v souladu s ust. § 5 odst. 1 zákona oprávněni dávat podřízeným rozkazy k výkonu služby. Používání informačního systému elektronického trestního řízení ETR nevyklučuje, v případě výskytu závažných nedostatků ze stran zpracovatele, přijmout vnitřní opatření (rozkaz, pokyn) k předkládání písemné formy dokumentu ke schválení.

Prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a v tomto rozhodnutí jsou podrobně jednotlivá pochybení žalobce rozebrána. Vytýkaná pochybení byla v rozhodnutí popsána natolik detailně, že k záměně dojít nemůže.

Pokyny vydávané vedoucím odboru npor. Mgr. Bc. F. a vedoucí oddělení npor. JUDr. D. byly jednoznačně v souladu se Závazným pokynem policejního prezidenta č. 30/2009, s ohledem na čl. 2 odst. 3, a jejich účelem bylo odstraňování vad v činnosti žalobce.

Pokyny, které byly vydávány žalobci a z jeho strany úmyslně neplněny, nejsou a nebyly pokyny ve smyslu interního aktu řízení. Nesplňují podmínky čl. 5 odst. 2 legislativních pravidel, neboť neupravují obecná pravidla chování a činnosti žalobce, které jsou upraveny v organizačních rádech, katalogových požadavcích pro zařazení do tarifních tříd a pracovní náplni. Předmětné pokyny byly vydávány pouze k odstranění a následně k zamezení opakování se úmyslných pochybení a ignorace ze strany žalobce, tudíž nebyly vydávány jako interní akty řízení, ale jako nástroj k naplňování povinností vedoucích

příslušníků v rámci ust. § 45 odst. 2 zákona s cílem obnovit služební kázeň žalobce podle ust. § 46 odst. 1 zákona, která by měla spočívat v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností žalobce, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů. V systému eSIAŘ jsou uvedeny pouze interní akty řízení, které jsou závazné buď pro všechny policisty, nebo pro některé specifické skupiny policistů (pořádkové služby, kriminální služby, dopravní služby apod.). Rozkazy a pokyny vydávané vedoucími příslušníky svým podřízeným při každodenní řídicí činnosti, nejsou součástí tohoto systému, ale jsou realizovány prostřednictvím elektronického systému evidence trestního řízení ETR.

Žalobce opomíjí ust. § 186 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních služeb, které popisuje samotný proces při ukládání kázeňských trestů, kde v odstavci 9 je uvedeno, že „kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit...“. Z uvedeného vyplývá, že zákonným postupem je uložení kázeňského trestu za kázeňský přestupek.

Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že prvoinstanční řízení bylo zmatečné. Řízení bylo řádně zahájeno, žalobce byl řádně poučen. V rámci řízení byl žalobci předložen záznam o projednání kázeňského přestupku, ve kterém jsou detailně popsány pochybení žalobce. Žalobci byl záznam předložen k vyjádření. V prvostupňovém rozhodnutí byla ve výrokové části detailně popsána pochybení žalobce a rozhodnutí bylo řádně odůvodněno. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí.

Pokud jde o nedodržení lhůty podle ust. § 190 odst. 6 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů pro vyřízení odvolání, žalovaný uvedl, že tato lhůta uplynula dne 6. 12. 2011. Dne 5. 12. 2011 byla žalobci zaslána informace, že z důvodu složitosti případu nebude pořádková lhůta dodržena a věc bude ukončena v co nejkratším termínu. Toto sdělení žalobce převzal dne 7. 12. 2011. Následně dne 2. 1. 2012 žalobce převzal napadené rozhodnutí. Tímto postupem nebyl porušen zákon a žalobce nebyl krácen na svých právech.

Žalobce v replice popřel, že by kdykoliv v minulosti i budoucnosti odmítal plnit konkrétní platně vydané pokyny vedoucích pracovníků, platné právní předpisy, platné služební předpisy a platné rozkazy. Žalovaný nerozlišuje mezi pokynem v ETR, pokynem vedoucího pracovníka a rozkazem. Dle názoru žalobce je pokynem v ETR konkrétní úkol uložený v jednom čísle jednacím, pokynem vedoucího pracovníka je obecná (erga omnes) dílčí úprava činnosti podřízených policistů a rozkazem je nařízení provést konkrétní činnost, ať již jedním policistou nebo skupinou. Npor. Mgr. Bc. F. nikdy nemůže vydat rozkaz, může však vydat pokyn v ETR či pokyn vedoucího pracovníka. Pokynem vedoucího pracovníka však nemůže upravit obecně dané činnosti, které zejména vyplývají z náplně práce stanovené dle nařízení vlády č. 104/25. Je tedy zřejmé, že forma kontroly schvalováním všech písemností je nezákonná.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím ředitele Obvodního ředitelství policie Praha IV ve věcech kázeňských ze dne 18. 8. 2011, č. 921/2011, byl žalobce podle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku tím, že porušil základní povinnosti příslušníka Police ČR dle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona a kdy porušil služební kázeň dle ust. § 46 zákona. Žalobce svým jednáním opakovaně vědomě porušil pokyny služebních funkcionářů k překládání vyhotovených písemností vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality k provedení

kontroly před odesláním, či osobním doručením, čímž porušil písemný pokyn vedoucího odboru hospodářské kriminality služby kriminální policie a vyšetřování ORP Praha IV ze dne 2. května 2011 vztahující se na všechny přidělené spisy, na což byl jmenovaný opakovaně upozorňován jak ze strany vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality tak i vedoucím odboru hospodářské kriminality. Písemnému pokynu předcházela ústní pokyn vedoucí 3. Oddělení hospodářské kriminality, v měsíci dubnu 2011, rovněž tak i ústní pokyn ze strany vedoucího odboru hospodářské kriminality za přítomnosti zástupkyně vedoucího odboru hospodářské kriminality a vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality dne 21. dubna 2011.

Uvedeného jednání se dopustil:

- dne 30. května 2011, č. j.: ORIV-24054/TČ-2010-001493
- dne 8. června 2011, č. j.: ORIV-24054/TČ-2010-001493
- dne 13. června 2011, č. j.: ORIV-9016-1677/TČ-2008-93, ORIV-3457-137/TČ-2009-001493
- dne 22. června 2011, č. j.: ORIV-141/TČ-2009-001493
- dne 28. června 2011, č. j.: ORIV-14173/TČ-2009-001493
- dne 29. června 2011, č. j.: ORIV-9016/TČ-2008-93

Jmenovaný neplnil i další pokyny, které mu byly uloženy vedoucí 3. oddělení HK:

- dne 22. června 2011 byl vyzván žalobce vedoucí 3. oddělení HK k převzetí pokynu v ETŘ č. j.: ORIV-14173/TČ-2009-001493, který byl vydán dne 21. června 2011 vedoucím odboru HK SKPV, ORP Praha IV. Uvedený pokyn měl být splněn již téhož dne. Jmenovaný pokyn přebírá až 29. června 2011 a to po opětovném vyzvání vedoucí oddělení.
- dne 28. června 2011 bylo rovněž zjištěno, že žalobce nesplnil pokyn vedoucí 3. oddělení HK k rozpracování spisového materiálu podle závěrů Městského státního zastupitelství a Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy. Prodloužená lhůta k prověřování uplynula již dne 20. června 2011, přesto jmenovaný nepožádal příslušné Obvodní státní zastupitelství o prodloužení lhůty k prověřování.
- dne 15. června 2011 prošla lhůta k prověřování u spisu č. j.: ORIV-16788/TČ-2010-001493. Ve stanovené lhůtě jmenovaný opětovně nepožádal příslušné Obvodní státní zastupitelství o prodloužení lhůty k prověřování. Na základě tohoto státní zástupce upozornil v žádosti o podání zprávy ze dne 1. července 2011 vedené pod 3 ZN 3462/2011, žalobce na lhůty podle ustanovení § 159 odst. 1 tr. řádu a na povinnosti uvedené v § 159 odst. 2 a 3 tr. řádu.

Tímto svým jednáním tak žalobce porušil základní povinnosti příslušníka Policie ČR podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona v návaznosti i služební kázeň, spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něho vyplývají z právních předpisů a rozkazů dle ust. § 46 odst. 1 zákona, tím že jednal v rozporu s čl. 2 odst. 5 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení.

Proto mu byl na základě § 51 zákona uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 5% na dobu dvou měsíců.

Odvoláním napadl žalobce rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha IV ve věcech kázeňských ze dne 18. 8. 2011, č. 921/2011, v celém rozsahu.

Rozhodnutím ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech kázeňských ze dne 13. 12. 2011, č. 638/2011, bylo podle § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, po předchozím projednání v

poradní komisi pod čj.: KRPA-62308-6/ČJ-2011- OOOOOP-ODV, zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha IV ve věcech kázeňských č. 921/2011 ze dne 18. 8. 2011, ve kterém byl žalobce, ve smyslu ustanovení § 50 odst 1 zákona uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku tím, že opakovaně a vědomě porušil pokyny služebních funkcionářů k předkládání vyhotovených písemností vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality k provedení kontroly před odesláním, či osobním doručením, čímž porušil písemný pokyn vedoucího odboru, hospodářské kriminality služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství policie Praha IV ze dne 2. 5. 2011 vztahující se na všechny jemu přidělené spisy, na což byl jmenovaný opakovaně upozorňován jak ze strany vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality tak i vedoucím odboru hospodářské kriminality. Písemnému pokynu předcházela ústní pokyn vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality v městci dubnu 2011, rovněž tak i ústní pokyn ze strany vedoucího odboru hospodářské kriminality za přítomnosti zástupkyně vedoucího odboru hospodářské kriminality a vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality dne 21. 4. 2011.

Uvedeného jednání, tzn. nerespektování pokynu k předkládání odesílaných písemných materiálů ke kontrole, se odvolatel dopustil opakovaně.

Tímto svým jednáním porušil základní povinnosti příslušníka Police České republiky dle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona a služební kázeň dle ust. § 46 zákona. Na základě uvedeného byl jmenovanému uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 5% na dobu dvou měsíců.

Současně bylo odvoláním napadené rozhodnutí potvrzeno.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „s.ř.s.“), *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Pokud je správní rozhodnutí zatíženo některou z vad uvedených v ust. § 76 odst. 1 a 2 s.ř.s., je soud oprávněn o žalobě rozhodnout bez nařízení jednání, jelikož se jedná o takové vady, že je z důvodů procesní ekonomie nadbytečné jednání vést. Tyto vady jsou zřejmé z napadeného rozhodnutí (ze správního spisu) a jednání by ve vztahu k nim nemohlo zpravidla nic nového přinést.

Z povahy vady pak přichází v úvahu zrušení správního rozhodnutí z moci úřední, tedy i bez návrhu, u vad spočívajících v nepřezkoumatelnosti podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., jestliže žalobou napadené správní rozhodnutí vůbec není schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek, přičemž tato vadnost a nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání musí být zjevná buď ze spisu, nebo z rozhodnutí samého, pokud bude postrádat srozumitelnost či důvody v takové míře, že vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby, anebo ji soud sezná na základě jiných rozhodných skutečností, jež se dostanou do jeho sféry. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by

nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84).

Soudní řád správní rozlišuje dva typy nepřezkoumatelnosti, a to sice nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Je-li správní rozhodnutí zatíženo oběma typy nepřezkoumatelnosti, předchází nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelného (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).

Jedním z důvodů nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost je v případě, kdy tímto rozhodnutím odvolací správní orgán rozhodl pouze o části výroku napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a z něhož není zřejmé, jakým způsobem naložil s jeho zbývajícím částí.

Výše uvedený důvod nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost rozhodnutí dopadá na projednávanou věc.

Prvostupňový správní orgán uznal svým rozhodnutím ze dne 18. 8. 2011, č. 921/2011, ve výroku tohoto rozhodnutí žalobce vinným ze spáchání kázeňského přestupku, kterého se žalobce dopustil tím, že porušil základní povinnosti příslušníka Policie ČR dle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona a kdy porušil služební kázeň dle ust. § 46 zákona. Předmětného porušení se žalobce dopustil těmito čtyřmi skutky:

I. porušil pokyny služebních funkcionářů k překládání vyhotovených písemností vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality k provedení kontroly před odesláním, či osobním doručením, čímž porušil písemný pokyn vedoucího odboru hospodářské kriminality služby kriminální policie a vyšetřování ORP Praha IV ze dne 2. května 2011 vztahující se na všechny přidělené spisy, na což byl jmenovaný opakovaně upozorňován jak ze strany vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality tak i vedoucím odboru hospodářské kriminality. Písemnému pokynu předcházela ústní pokyn vedoucí 3. Oddělení hospodářské kriminality, v měsíci dubnu 2011, rovněž tak i ústní pokyn ze strany vedoucího odboru hospodářské kriminality za přítomnosti zástupkyně vedoucího odboru hospodářské kriminality a vedoucí 3. oddělení hospodářské kriminality dne 21. dubna 2011. Uvedeného jednání se dopustil v šesti dále specifikovaných případech.

II. dne 22. června 2011 byl vyzván vedoucí 3. oddělení HK k převzetí pokynu v ETŘ č.j.: ORIV-14173/TČ-2009-001493, který byl vydán dne 21. června 2011 vedoucím odboru HK SKPV, ORP Praha IV. Uvedený pokyn měl být splněn již téhož dne. Pokyn přebírá až 29. června 2011 a to po opětovném vyzvání vedoucí oddělení.

III. nesplnil pokyn vedoucí 3. oddělení HK k rozpracování spisového materiálu podle závěrů Městského státního zastupitelství a Krajského ředitelství policie hl.m. Prahy. Prodloužená lhůta k prověřování uplynula již dne 20. června 2011, přesto jmenovaný nepožádal příslušné Obvodní státní zastupitelství o prodloužení lhůty k prověřování.

IV. dne 15. června 2011 prošla lhůta k prověřování u spisu č. j.:ORIV-16788/TČ-2010-001493. Ve stanovené lhůtě opětovně nepožádal příslušné Obvodní státní zastupitelství

o prodloužení lhůty k prověřování. Na základě tohoto státní zástupce upozornil v žádosti o podání zprávy ze dne 1. července 2011 vedené pod 3 ZN 3462/2011, na lhůty podle ustanovení § 159 odst.1 tr. řádu a na povinnosti uvedené v § 159 odst. 2 a 3 tr. řádu.

Výše uvedeným jednáním (4 skutky) měl žalobce porušit základní povinnosti příslušníka Policie ČR podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona v návaznosti i služební kázeň, spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něho vyplývají z právních předpisů a rozkazů dle ust. § 46 odst. 1 zákona, tím že jednal v rozporu s čl. 2 odst. 5 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení, a proto mu byl na základě § 51 zákona uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 5% na dobu dvou měsíců.

Ačkoliv žalobce napadl prvostupňové správní rozhodnutí odvoláním v celém rozsahu, odvolací správní orgán ve výroku napadeného rozhodnutí ze dne 13. 12.2011, č. 638/2011, zamítl odvolání žalobce proti prvostupňového rozhodnutí pouze co se týče skutku uvedeného soudem pod bodem I. a uvedl, že tímto jednáním žalobce porušil základní povinnosti příslušníka Police České republiky dle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona a služební kázeň dle ust. § 46 zákona a pouze na základě tohoto jednání byl žalobci uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 5% na dobu dvou měsíců. Současně odvoláním napadené rozhodnutí ve výše vymezeném rozsahu (tedy pouze co týče skutku ad I.) potvrdil.

Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací správní orgán rozhodl pouze o části výroku prvostupňového správního orgánu a nepřezkoumával jednání žalobce spočívající ve skutečích označených soudem pod body II. až IV. Tímto zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro jeho nesrozumitelnost, a proto soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil. Žalovaný je povinen znovu rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha IV ve věcech kázeňských ze dne 18. 8. 2011, č. 921/2011 tak, aby bylo rozhodnuto o celém výroku prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný tedy posoudí, zda jednáním žalobce - všemi čtyřmi skutky - byly porušeny základní povinnosti příslušníka Policie ČR podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona v návaznosti i služební kázeň, spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něho vyplývají z právních předpisů a rozkazů dle ust. § 46 odst. 1 zákona, tím že žalobce jednal v rozporu s čl. 2 odst. 5 Závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení v plné výši, kterou představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

Soud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému žalobci náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), nýbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení žalobce soudu prokáže (§ 57 odst. 1 s.ř.s.). Použití § 151 odst. 3 o.s.ř. (v novelizovaném znění účinném od 1. 7. 2015) na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno. Stejně tak nejsou na toto řízení přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7.10.2014, sp.zn. Pl. ÚS 39/13 (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, čj. 6 As 135/2015-79). Žalobce soudu prokázal vynaložení hotových výdajů sestávajících se z 1 ks bublinkové obálky – vnitřní rozměr 265x355 mm ve výši 9,- Kč a poštovného celkem ve výši 95,- Kč (43,- Kč, 2x26,- Kč). Celková výše náhrady nákladů činí 3.104,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. ledna 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová